

BEMINT UW NAASTEN EN HEBT UW VIJANDEN LIEF

Dit is de oproep die we dit weekeinde in de lezingen te horen krijgen. Als het gaat om onze naaste kunnen we dat nog begrijpen, die kennen we. En dat ze behandeld moeten worden zoals wij zelf behandeld willen worden, daar kunnen we ook nog inkomen. Maar als Jezus zegt: 'Bemint uw vijanden' dan hebben de meeste van ons daar problemen mee omdat het ingaat tegen onze hedendaagse opvattingen. Op het eerste gezicht roept het woord van Jezus 'hebt uw vijanden lief' weerstand op. Wat bedoelt Hij daarmee?

De 'geboden' die Jezus ons voorhoudt zijn 'levenswijsheid' waar men rekening mee kan houden als men gelukkig wil zijn. Het zijn geen verplichtingen. Het is een kwestie van geluk of ongeluk, van leven en dood, van wat de Schrift 'sjaloom' noemt: vrede, welzijn, geluk.

Wie is nu mijn vijand? Beminnen in de Bijbel is niet het zelfde als wat wij er nu onder verstaan of wat op Valentijnsdag aan gevoelens bij ons naar boven komt. De bijbelse definitie van liefde is 'het leven van een ander willen', willen dat die ander er ook zijn mag. Een willen dat ook ons handelen inspireert: doen wat we kunnen voor het geluk van die ander.

Jezus was ook begaan met het leven van degenen die hem niet konden luchten of zien. Het is uit bezorgdheid voor het leven van de Farizeeën dat hij hen waarschuwde voor hun levensgevaarlijke huichelarij. Het is uit liefde dat Hij hen de waarheid zei. Zo vroeg hij ook vergiffenis voor hen die Hem kwaad deden. Hij gaf ook om het leven van de slechten voor wie de Vader ook de zon laat opgaan. Jezus vroeg het volk niet dat ze sympathie moesten hebben met de Romeinse bezetter, maar als het volk wil overleven dan zal dat niet gebeuren door de wapens op te nemen. Ook niet door zich afzijdig te houden. Wat dit betekent hebben we pas gezien in Tunesië en Egypte. Ook hier was sprake van een willen, willen om zonder wapens de ander te vernietigen (hoewel doden te betreuren waren) om veranderingen ten goede te bewerkstelligen.

SV

Uit: Parochieblad St.Andreasparochie nr. 7, 19 februari 2011